

Da det imidlertid lader til, at dette Udtryk hos enkelte Medlemmer er blevet opfattet paa en ganske besynderlig Maade, saa vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at da jeg benyttede dette Udtryk, sagde jeg udtrykkeligt, at jeg vilde bruge denne Betegnelse, fordi den var brugt udenfor Salen, hvilket jo dog ikke saa sjældent er Tilfældet; thi jeg tillader mig at henlede enhver af de Herrer's Opmærksomhed paa, at, naar man læser den udenlandste Politikk, saa vil man altid der kunne finde det Udtryk brugt: Krigs- og Fredspartiet i Landet; men desuagtet har aldrig Noget tvivlet om, at jo Krigspartiet bestaar af ligesaa fædrelandssindede Mænd som Fredspartiet, idet denne Benværelse kun betegner, at de Mænd, der høre til dette Parti, tro, at Landets Selvstændighed, Søder og Værelse vil vindes gennem en Krig, medens det andet Parties Medlemmer ere af den Formening, at disse Goder kun vilde vindes gennem Fred. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at strax førend den nuværende Krig udbrød, hørte man bestandig, at der i Frankrig var et Krigs- og et Fredsparti. Hvilket af disse Partier i Frankrig der har havt Ret, tror jeg foreligger nu. Jeg har altsaa ikke i min Udtalelse villet sige det Mindste til Forkelelse af Noget, men jeg har kun ment, at den Benværelse, der saa jævnlig bruges, i alt Fald i andre Lande, ogsaa maatte kunne finde Anvendelse paa os herhjemme. Den høitærede Krigsminister forment, at jeg, da jeg første Gang havde Ordet, skulde have citeret den ærede Ministers Udtalelser urigtigt; men jeg vil gjøre opmærksom paa, at jeg slet ikke har citeret. Jeg har kun givet et kort Resume af det, jeg fandt, den ærede Krigsminister havde udtalt. For nu at vise, at jeg havde citeret urigtigt, oplæste den høitærede Minister endel af sine Udtalelser; men jeg maa beklage, at denne Oplæsning standsede, om jeg saa maa sige, paa Galveten; thi det, jeg støttede mig til, var netop Noget, der forekommer senere end det, den ærede Minister oplæste, og jeg vil, for ikke atter at blive antaget for at citere urigtigt, med den høitærede Formands Tilladelse oplæse det, hvortil jeg henholdt mig; det er kun et meget

kort Stykke. Den høitærede Krigsminister siger da: „Benværelserne ere komne uventede og overraskende for os Alle; men jeg tror ikke, at det er muligt for noget mennekeligt Die at se, hvorledes de ville udvikle sig, og hvad Enden vil blive paa den store Kamp, der nu ryster Europa. Er dette Tilfældet, saa mener jeg, at vi rolig skulde afvente Slutningen, se, hvad der vil komme, og søge at holde det Vaaben, som vi gennem en Række af Aar have bestræbt os for at have i vor Haand, af samme Kraft og Styrke som hidtil.“ Den høitærede Krigsminister har nu idag i Anledning af mine Udtalelser sagt, at han ansaa Situationen for farefuld; men tillad mig at sige, at naar jeg sammenholder den høitærede Krigsministers Udtalelse idag med hans Udtalelse først i Oktober Maaned, paa hvilket Tidspunkt jeg efter min Opfattelse fandt, at Situationen var mere farefuld end nu, saa tror jeg, at det af den ærede Ministers Udtalelse dengang fremgaar, at han da ikke ansaa Situationen for farefuld, thi den høitærede Krigsminister sagde jo dengang: Vi vide ikke, hvad Enden vil blive paa denne store Kamp, og han raadede derfor til, at vi rolig skulde afvente Slutningen; men havde det nu været den høitærede Krigsministers Anskuelse eller Formening, at vi muligvis kunde være blevne inddragne i denne Kamp, saa kunde den ærede Minister ikke raade os til rolig at afvente Slutningen, thi det kunde vi ikke gjøre, naar vi skulde tage aktiv Del i Kampen. Jeg tror altsaa, at der her er en Modsetning tilstede, eller ogsaa, at der i Mellemtiden mellem de første Dage i Oktober Maaned og nu maa være indtruffen Noget, som hos den høitærede Regjering gjør, at den nu maa betragte Situationen som mere farefuld, end den dengang blev betragtet. Egeoverfor All, hvad der foreligger, betragter jeg Situationen som mindre farefuld, og det er derfor, jeg har fundet, at Tiden nu maatte være kommen til i alt Fald foreløbig at komme noget bort fra de store Udgifter, som jeg efter min Anskuelse anser som for store for Staten. Er der imidlertid fremkommet Noget i den mellemliggende Tid, som maa have gjort, at Regjeringen nu anser Situationen for mere fare-